మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

-4-

"అది విడిగా రాదు సర్.. కావాలంటే నాతోపాటే.. ఎవ్రీథింగ్ కమ్స్ ఇన్ ఎ ప్యాకేజ్ యూ నో..." అల్లరిగా చెప్పింది. చిరుకోపం చూపిస్తూ మందలించబోతే టాపిక్ ఛేంజ్ చేసేసింది.

తాను గుర్తించానని తెలిడంతో ఆమె అల్లరి ఎక్కువైపోయింది. ఇలాంటివే అల్లరి మాటలూ, కొంటె చేష్టలు. తాను మందలించబోతే టాపిక్ మార్చేసి తప్పించుకుంటుంది. మగవాడు రిజర్వ్డ్ గా ఉంటే స్త్రీ అతని రోల్ తీసుకుంటుందని ఎక్కడో చదివాడు. అంటే ఏమిటో అప్పుడు సరిగ్గా తెలియలేదు. ఇప్పుడామె చొరవ చూస్తే ఆ మాటకి అర్థం తెలియడం ప్రారంభించింది.

ఇంత దూకుడైన ఆమె ప్రేమ వరద తాకిడికి తన బింకం ఏ క్షణం లో సడలిపోతుందో తెలియట్లేదు. ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంకామె ని దూరం పెట్టడమే మంచిదేమో.. వారించే నిగ్రహం తనకి లేనప్పుడు అవాయిడ్ చేస్తేనే మనోజ్ఞకి మంచిదేమో..!! కానీ.. కానీ.. ఆమెని హర్ట్ చేయగలడా.. తను చేయగలడా... ఊహూ.. ఇంపాజిబుల్...

***

"కారా.. ఎందుకు నడిచే వెళ్ళేవాళ్ళం కదా..!" దిగాలు గా చూస్తూ అంది. కార్లో అయితే త్వరగా చేరిపోతామనే బాధ ఆమె ముఖంలో స్పష్టమైంది. అది గమనించి చిన్నగా నవ్వాడు భరద్వాజ.

"కార్లో వెళ్ళేది మీ కాటేజ్ కి కాదులే.. "

"మరెక్కడికి?"ఉత్సాహం వెల్లివిరిసిందామెలో.

"పద చెప్తాను."

కొద్దినిమిషాల తర్వాత ''పర్ణశాల'' ముందాగింది కారు. ఆమె ముఖం విప్పారింది.

"ఆక్ట్యువల్ గా నన్ను సేవ్ చేసినరోజే ఇన్వైట్ చేద్దామనుకున్నా. ఆ రోజే రావల్సింది. కానీ ఆ రోజు నీ ఆక్వర్డనెస్ చూసి ఇన్సిస్ట్ చేయలేకపోయాను. మళ్ళీ సందర్భం కుదరలేదు. సరే ఊరికే కాఫీ షాప్ ఎందుకూ, నా ఆతిథ్యంకూడా కాస్త రుచిచూద్దువని తీసుకొచ్చాను. వాట్ యూ సే.. ఇదే నా ఫేవరిట్ ప్లేస్.. నేమ్డ్ ''పర్ణశాల'', నా కుటీరం, ఎలా ఉంది?"కారు డోర్ తీశాడామెకి.

కళ్ళు విప్పార్చుకుని చూసింది. "ఎక్స్టీరియర్ అయితే జస్ట్ సుపర్బ్.. అల్టిమేట్..." మెచ్చుకోలుగా చెప్పింది.

నవ్వాడు. "మొత్తం చూసిన తర్వాత చెబ్దువుగానీ.. పద.."అంటూ లోపలికి దారితీసాడు.

దగ్గరుండి పర్ణశాల మొత్తం తిప్పి చూపించాడు. ఇది ఆఫీస్ రూమ్, ఇది విజిటర్స్ వస్తే కూర్చునేందుకు, ఇది గెస్ట్ రూమ్, ఇది కిచెన్, ఇది అమ్మానాన్నలొస్తే వాళ్ళ కోసం రెడీ చేసిన రూమ్, పూజ గది," అంటూ అన్నీ.. చివరకి కళాత్మకంగా మెరుస్తున్న ఓ డోర్ ముందాగాడు..

"ఇది నా గది.. నా పర్సనల్ ఛాంబర్.. ప్లీజ్ వెల్కమ్.. "అంటూ తలుపుతీశాడు. లోపలికి అడుగుపెడుతూనే సంభ్రమంగా చూసింది. శాండల్ వుడ్ పరిమళం చుట్టుముట్టిందామెని. "వావ్.." అప్రయత్నంగా వెలువడిందామె గొంతులోంచి ఆ ఛాంబర్ ని పరికిస్తూనే.

"స్ప్లెండిడ్ భరద్వాజా.. ఇంత ఆర్టిస్టిక్ గా అస్సలూహించలేదు. రిచ్ నెస్ వేరు. ఆర్టిస్టిక్ థాట్ వేరు.. నిజంగా తీర్చిదిద్దినట్టు,అద్భుతానికి మరో పేరులా ఉంది..."మనస్ఫూర్తిగా చెప్పింది.

పట్టరాని సంతోషంతో ఉప్పొంగిపోయాడు. తన ఛాంబర్ చూసిన వారెవరైనా పొగడకుండా ఉండలేరు. కానీ కొన్నిసార్లు ఎన్నో పొగడ్తలు, అవార్డులు, రివార్డులు ఇవ్వని తృప్తిని ఓ చిన్ని అభినందన, నచ్చిన వ్యక్తి కళ్ళలో కనిపించే మెప్పు ఇస్తాయి. సరిగ్గా అలాంటి తృప్తే కలిగిందతనికి. అదే చెప్పాడామెకి దాచకుండా.

నవ్వుతూ అడిగింది, "ఇంతకీ ఈ ఆర్టిస్టిక్ ఛాంబర్ డెకరేషన్ లో రిఫ్లెక్ట్ అయ్యేది మీ ఆర్టిస్టిక్ వ్యూ నా లేక మీ ఆర్కిటెక్ట్ దా..??"

నవ్వేశాడు, "ఇద్దరిదీను. ఎక్కడో చూశానిలాంటివి, వేర్వేరు చోట్ల, నెట్ లోంచి కొన్ని శాంపిల్స్, నా సెల్ లో కొన్ని ప్లేసెస్ లో తీసుకున్న ఫోటోలు, మరికొన్ని నా ఊహలు కలిపి ఆమె క్రియేట్ చేసింది. చాలా కష్టపడ్డాం, ఫైనల్ గెటప్ తెచ్చేటప్పుడు." చెప్పాడు.

"ఓ.. అంటే.. మీ ఇంటీరియర్ డెకరేటర్ లేడీనా.. ?"

అల్మరా లోంచి ఆల్బమ్ తీస్తున్నవాడల్లా ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ఆమె మనసర్థమైంది. ఆ డెకరేటర్ ఎవరో చెప్పబోయి ఆగాడు. చిన్న చిలిపి ఊహ మెదిలింది.

"హా.. లేడీనే.. చాలా క్రియేటివ్ తను తెలుసా. నిమిషంలో పది ఐడియాస్ చెప్పేది. అసలు డిస్కషన్స్ లో టైమే తెలిసేది కాదు మాకు.. గంటలు గంటలు కూర్చున్నా కూడా.." ఓరగా చూస్తూ చెప్పాడు.

"ఓహో.." అసహనంగా కదిలింది. "ఇక.. నేను వెళ్తాను".

"అప్పుడేనా.. అంతలా పొగిడావ్.. అంత మంచి డెకరేటర్ ఫోటో చూడవా మరి..?"నవ్వాపుకుంటూ అడిగాడు.

"ఓ..డెకరేటర్ ఫోటో కూడా దాచుకున్నారా... మరింకేం ఆవిడని కూడా ఈ ఛాంబర్లోనే ఎక్కడో అలంకరించకపోయారా.." రోషంగా అనేసింది.

కోపం తెచ్చుకోకుండా నవ్వుతూ, "అనుకున్నా, కానీ పాపం వీడొప్పుకోలేదు.." ఆల్బమ్ తెరిచి ఒక ఫోటో చూపుతూ అన్నాడు. చప్పున చూసింది, నవ్వుతోన్న ఒక జంట మధ్య లో ఒక చిన్నపాప.

"నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్ జతిన్.. భార్య నిరుపమ.. నా ఇంటీరియర్ డెకోరేటర్ ..."

"ఓహ్.. మీరూ.. మరలా చెప్తారేం.." దొరికిపోయిన దొంగ లా ఫీలవుతూ అంది ఉక్రోషం గా.

"నువ్విలా రియాక్టవుతావని నాకేం తెలుసూ. వెళ్తావా.. మరైతే మిగతా వాళ్ళని పరిచయం చెయ్యొద్దా? "

"ఏమొద్దు.. అసలూ.. మీతో మాట్లాడను పొండి.." బుంగమూతి పెట్టుకుని కూర్చుంది.

"ఏదో సరదాగా అన్నాను. అంతలోనే అలకా.. నాకీ అలకలు తీర్చడాలూ అవీ రావమ్మా తల్లీ.. యామ్ నాట్ మేడ్ దట్ వే.. సరే.. పోనీ నువ్వే చెప్పు ఏం చెయ్యాలో నీ కోపం పోవాలంటే.." బతిమాలుతూ అడిగాడు.

అతనికి కొత్తగా వుంది. ఎప్పుడూ ఇలా అలకలూ, అల్లర్లూ, బతిమాలడాలూ.. అలాంటి వాటికి దూరంగా వేరే ప్రపంచంలో బతికాడిన్నాళ్ళూ. కానీ మొదటిసారి ఒక ఆడపిల్ల ముందు తనని తాను మర్చిపోతున్నాడు.

"ఊహు... అస్సలు మాట్లాడను...." అతను బతిమాలడం చూసి ఇంకా బెట్టు చేసినట్టు యాక్ట్ చేస్తూ పెదాలు బిగించింది.

"మనోజ్ఞా.. ప్లీజ్... మాట్లాడవూ..." తటపటాయిస్తూనే మునివేళ్ళతో ఆమె గడ్డం తగిలీ తగలకుండా పట్టుకుని బతిమాలాడు.

సిగ్గుగా నవ్వేసింది. "సరే, చాల్లెండి.. నేనూ తమాషా కే చేశాను. మీరంత బతిమాలాలనుకున్నారు. అది చాలు. మిగతా ఆల్బమ్ చూద్దాం.."

"గుడ్.. ఇదిగో , ఇది నేను, చిన్నప్పుడు.. అంటే నీ వయసున్నప్పుడు.." అంటూ నవ్వాడు అర్థవంతంగా. కోపంగా చూడబోయి తమాయించుకుంది.

'చాలా హాండ్సమ్ గా ఉన్నారూ.. అప్పటికీ, ఇప్పటికీ ఏ మార్పూ లేదు, కాస్త లావయ్యారంతే..'' ఓరగా చూస్తూ ఫొటోని స్పృశించింది. మొహమాటంగా చూశాడు. ఆమె ఫొటోని కాదు తననే తాకినట్టనిపించింది. చప్పున షీట్ తిప్పేశాడు.

"వీళ్ళు.. మా అమ్మా-నాన్నా.. "

"చాలా బాగున్నారు.. మేడ్ ఫర్ ఈచ్ అదర్ లా..ఇంతకు ముందు ఏదో ఫంక్షన్లో చూశాను.. ఎక్కడా.. ఎస్.. సుబ్బారాయుడుగారింట్లో అనుకుంటా.. యా.. అక్కడే.. అప్పుడందరూ చెప్పుకున్నారు.. జే.కే.గారి పేరెంట్స్ అని.... మీరు మీ నాన్నలా వుంటారా?" ఫొటో పరిశీలనగా చూస్తూ అడిగింది.

"ఊహు.. మా తాతయ్యలా.. ఐ మీన్ మదర్స్ ఫాదర్.. గ్రేట్ మ్యేన్.. ఒక లెజండ్ ఆయన.." ఎక్కడో ఆలోచిస్తూ చెప్పాడు.

"వీళ్ళెవరూ..?" తరువాతి పేజ్ తిప్పుతూ అడిగింది.

"ఇతను.. కేశవ.. నా కజిన్. మా పెద తాతయ్యగారి మనవడు., పెద్దమ్మ వరసవుతుంది వాళ్ళ మదర్ నాకు. అమ్మా, నాన్నలిద్దరూ వాళ్ళ వాళ్ళిళ్ళల్లో ఒక్కరే కదా.. సో కజిన్స్ కూడా లేరు నాకు. కాస్త క్లోజ్ అంటే వీడొక్కడే. మిగతావాళ్ళంతా హాయ్, హలో.. అంతే. వీడు మాత్రం నేనంటే ప్రాణం పెడతాడు. బై నేచర్ చాలా మంచివాడు.. చూడ్డానికలా మామూలుగా కనిపిస్తాడు గానీ, కోటీశ్వరుడు.. చాలా పెద్ద ఆస్తి, పెద్ద కుటుంబం.. తను మా వదిన.. గుజరాతీ..."

"ఔనా.. అచ్చం తెలుగావిడలాగేవున్నారు..", ఆశ్చర్యంగా అంది.

"అదే కదా.. వాళ్ళ స్టోరీ కూడా వెరైటీ గా ఉంటుంది. మావాడికి వూళ్ళు తిరగడం పిచ్చి.. అలా తిరుగుతూ, గుజరాత్ లో ఏదో టూరిస్ట్ ప్లేస్ లో ఆవిణ్ణి కలిశాడు. అసలు సీనేంటంటే, సారుకి చదువెప్పుడూ వంట పట్టలేదు బిజినెస్ తప్ప. ఇంగ్లీష్, హిందీ రెండూ రావు. ఆవిడకా తెలుగసలే రాదు. ఎలా ప్రేమలో పడ్డారో, ఏం మాట్లాడుకున్నారో ఆ భగవంతుడికే తెలియాలి.. మొత్తానికి పెళ్ళైతే చేసేస్కున్నారు.తర్వాత చూడాలి. అప్పడికి కుర్రాళ్ళం మేమంతా. బాగా వెక్కిరించే వాళ్ళం ప్రేమకి కులమతాల్లేవు సరే, భాషే లేకపోతే ఎలారా బాబూ..అని.."

నవ్వింది మనోజ్ఞ, "ఔను కదా.. మరి పెళ్ళయ్యాకన్నా మాట్లాడుకోవాలిగా.. అప్పుడన్నా హిందీ నేర్చుకున్నారా..?"

"ఆహా... ఆ ముచ్చటా అయ్యింది. ట్యూషన్ టీచర్ ని పెట్టుకుని మరీ చాలా కష్టపడి ట్రై చేశాడు గానీ నాలుగు ముక్కలు కూడా రాలేదు. అంతలో మా వదిన శుభ్రంగా తెలుగు నేర్చేసుకుంది. ప్రాబ్లెమ్ సాల్వ్డ్. ఇప్పుడు తనెంత స్వచ్ఛంగా మాట్లాడుతుందంటే మనకే సిగ్గేస్తుంది మనం మాట్లాడేదసలు తెలుగేనా అని.."

"గ్రేట్.."

"ఇక వీళ్ళంతా నా బ్యాచ్. మీ గ్యాంగ్ లాగే మేం కూడా స్కూల్ టూ కాలేజ్ ఫ్రెండ్స్. పాణి తెలుసుగా. ఇక వీడు జతిన్, ఇందాక చూపించాను చూడు వీడి ఫ్యామిలీయే. ఇతను మురళి, యూ.ఎస్ లో సెటిలయ్యాడు. ఈమె స్నిగ్ధ.. మా బ్యాచ్ మొత్తానికి ఒకే ఒక గర్ల్ ఫ్రండ్. దయాకర్రావు గారనీ.. తెలుసా.. ఎక్స్ సీ.ఎమ్... వాళ్ళమ్మాయి.."

"ఓ..యా.. ఆయన పోయినప్పుడు మాకు హాలీడే వచ్చింది కూడా" టక్కున అనేసి నాలిక్కరుచుకుంది, "...స్స.. సారీ.. " .

ఫకాల్న నవ్వేశాడు. "ఫర్లేదులే.. సో ఈ అమ్మాయిని, ఐ మీన్ ఇప్పుడు అమ్మాయి కాదనుకో.. పైగా చిన్న సైజ్ సూమో ఫైటర్ లా తయారైంది. మేమంతా ఏడిపిస్తాం ఇంక స్నిగ్ధ అన్న పేరు సూటవట్లేదూ మార్చేసుకోమని. ఏం చెప్తున్నానూ.. ఎస్.. ఈమెని పెళ్ళి చేసుకోమని అప్పట్లో ఫుల్ ప్రెజర్ రెండు వైపులా ఇళ్ళనుంచీ.. ఫుల్ ఫోర్స్.. పాపం... స్నిగ్ధ కూడా చాలా ఆశ పడింది.."

చప్పున తలెత్తి చూసింది మనోజ్ఞ. అదేం పట్టనట్టు చెప్పుకుపోతున్నాడతను.

"...మన పాణే ఆవిడగారి రాయబారి. అందరూ బుర్ర తినేసే వాళ్ళు. నేనే ఎందుకో కన్విన్స్ కాలేక వద్దనేశాను. అందరికీ చాలా కోపాలొచ్చాయి. స్నిగ్ధైతే కొన్నేళ్ళ పాటు నాతో మాట్లాడలేదు. తర్వాత ఓ ఎన్నారై డాక్టర్ని చేస్కుంది. ఇద్దరు పిల్లలు. ఇప్పుడు ఓ.కే.అనుకో, వాళ్ళాయన కూడా మంచి ఫ్రెండయ్యాడు., యూ.ఎస్ వెళ్తే వాళ్ళింటికి తప్పక వెళ్తాను. 'నాకు చాలా అన్యాయం చేశారు జే.కే. మా స్నిగ్ధను చేసుకోక..', అంటూ వుంటాడు. వెరీ జోవియల్ పర్సన్. ఏంటీ... సుత్తి కొడుతున్నానా..?"

"ఊహు.. చాలా బాగుంది.. పేపర్లోనో, టీ.వీ.లోనో కాకుండా మీ లైఫ్ గురించి, మీనుంచే తెలుసుకోవడం.. చెప్పండి.. ఇంతకీ ఎక్కడ చదివారు మీరు?"

"డిగ్రీ వరకూ అందరం నిజాం కాలేజ్. తర్వాత నెహ్రూగారు చదివిన యూనివర్సిటీ.. ట్రినిటీ కాలేజ్, కేమ్ బ్రిడ్జ్, లండన్ లో...."

"అవునా.. గ్రేట్.."

"ఇంట్లోవాళ్ళని పీక్కుతిన్నాను అక్కడే చదువుతానని.. ఒక్కడ్నేకదా అంత దూరం పంపించాలంటే చాలా బాధ పడ్డారు. మనం వింటేగా.. నాన్నకి బెదిరింపూ.. అక్కడ చదివిస్తేనే పాలిటిక్స్.. లేదంటే..." నవ్వాడు.

"లేదంటే.. " కుతూహలంగా అడిగింది.

"పాండిచ్చేరీ వెళ్ళి సన్యాసం తీసేస్కుంటాననీ.." గట్టిగా నవ్వేశాడు, "...పాపం నాన్న భయపడి ఒప్పేసుకున్నారు. మొండి వాణ్ణి కదా ఎక్కడ కాషాయం కట్టేస్తానో అని..."

"అబ్బో.. కనిపించరు గానీ మీరూ ఏమీ తక్కువకాదూ. నన్నంటారు గానీ నాకంటే ఎక్కువే అల్లరీ.."

"అదంతా అప్పటి మాట మనూ.. ఐ మీన్.. మనోజ్ఞా.. నిన్నా, మొన్నా మీ వాళ్ళతో అలవాటైనట్టుంది.."

"ఊహు... మనూ అనే పిలవండీ.. బాగుంది. దగ్గరగా అనిపిస్తుంది.." చెప్పింది అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ. భరద్వాజ కాదనలేదు. మనసులో ఎక్కడో ఒక చల్లటి హాయి, గుండె బరువు తేలికైన భావన.

"అవునూ అప్పటి మాటంటున్నారు. మరి ఇప్పుడూ.. బుద్ధిమంతులైపోయారా..?" నవ్వుతూ అడిగింది.

"కాలం గాంభీర్యం నేర్పింది.. ఢక్కామొక్కీలు వయసునీ, అల్లరినీ దూరం చేసేశాయి. అయినా అల్లరి చేసే వయసులో కూడా నా దృష్టంతా పాలిటిక్సే. స్టూడెంట్ యూనియన్ లీడర్ని. ఎప్పుడూ టెన్షన్సూ, గొడవలూ, గోలలూ. ఐనా అది కూడా మొండితనమే గానీ అల్లరి కాదు. నా వయసు వాళ్ళ కంటే ఎక్కువే సీరియస్ నెస్ వచ్చేసింది నాకు. అది కూడా చాలా ఎర్లీగానే.." గాఢంగా నిట్టూర్చాడు.

"...ఇక డైరెక్ట్ పాలిటిక్స్ లోకి ప్రవేశించాకా మొదలయ్యాయి అసలు తిప్పలు. ఎమ్మెల్లేగా నెగ్గే వరకూ ఆహా..ఓహో అన్నారు. తీరా నెగ్గాకా.. ఏదో స్టూడెంట్ లీడరంటే ఏదో నలుగురు కాలేజీ పిల్లల్ని పోగేసి గొడవలు తెచ్చేవాడిలా చూసేవారు. మధ్యలో రెండేళ్ళు లండన్ లో చదివొచ్చానేమో, ఇంగ్లీష్ అదీ ధాటీ గా, యాక్సెంట్ తోటి వచ్చేది. దాంతో అంతా వీడిది హై క్లాస్ లెవెలనేసేవారు. ఎందులోనూ మాట్లాడనివ్వరు. అందరూ సీనియర్సే. మాట్లాడితే నీకేం తెలుసు పిల్లకాకివి.. అని ఆపేవారు. మాట్లాడకపోతే ప్రజా సమస్యలంటే లెక్కేలేదు, డబ్బు పొగరు అనేవారు. ఏదో తాతయ్య, నాన్నల వారసుడిగా తప్ప నాకంటూ ఏమీ వుండేది కాదు. నాన్న దగ్గర ఎంత నేర్చుకున్నా ఏమీ చేసే అవకాశం ఉండేది కాదు.

ఆ టైమ్ లో పాణి, జతిన్ నాకు చాలా సపోర్టివ్ గా వున్నారు. జతిన్ అప్పటికే ఈ.ఆ.శ్. డైరెక్ట్ రెక్రూట్. ఏ విషయమైనా వీలైనంత డీటైల్డ్ గా అన్నీ వివరించేవాడు. పాత రాజకీయాల గురించీ, అన్ని ముఖ్యమైన దేశాల రాజ్యాంగాలు, రాజకీయ వ్యవహారాలు విపరీతంగా చదివేవాణ్ణి. మెల్లగా నిలదొక్కుకున్నాను. ఆ తర్వాత అందరి మీదా ఎలా ప్లే చేయాలో, ఎవర్ని ఎక్కడ తొక్కాలో, ఎలా లేపాలో.., అన్నీ కాలమే నేర్పింది. దాని తర్వాత కథ అంతా రహదారే.. మీకందరికీ తెల్సిందే..."

"సో ద రిజల్ట్ ఈజ్.. దేశంలోనే యంగెస్ట్ హోమ్ మినిస్టర్.. గ్రేట్..'' చిన్నగా నవ్వుతూ అంది. అంతలో చప్పున చెప్పింది, 'భరద్వాజా.. మీరు బార్న్ విత్ సిల్వర్ స్పూన్ అనీ మొత్తం పొలిటికల్ బ్యాకింగ్ తో హోమ్ మినిస్టర్ అయిపోయారనీ కొంతమంది అంటారు. ఆక్ట్యువల్ గా మేం కూడా కొంతవరకూ అలానే అనుకునే వాళ్ళం. మంచి మంత్రేగానీ, వారసత్వంవల్లే అంత తొందరగా ఆ రేంజ్ వచ్చిందనీ.." గిల్టీగా అంది.

"అందులో తప్పేముంది. అది చాలావరకూ నిజమే కదా. బ్యాకింగ్ వల్లేగా నాకు ఎర్లీ గా ఎంట్రీ దొరికింది. కాకపోతే ఎంట్రీ ఐతే దొరికింది గానీ మిగతాదంతా కృషి లేకుండా ఇంపాసిబుల్. ఐనా ఎవ్వరికీ ఏదీ ఈజీగా రాదు మనోజ్ఞా. ఎన్నో నిద్ర లేని రాత్రులు, తిండిలేని రోజులు, అలుపెరగని పరుగులూ, వాల్యూస్ తో రాజీలు, ఇవన్నీ కలిస్తేనే గమ్యం చేరగలం లేదంటే బతుకంతా జీవిత కాలపు ప్రయాణమే.." సాలోచనగా చెప్పాడు.

తలూపింది. అక్షరసత్యాలవి. కాదనే ప్రశ్నేలేదు.

"...అందుకేనేమో లాస్ట్ టర్మ్ మీ పార్టీ రాకపోయినా, అందరూ మిమ్మల్నేగుర్తుచేసుకున్నారు కదూ. సీ.ఎమ్ కంటే కూడా మీకే ఎక్కువ ఫాలోయింగ్ వుందని కూడా చెప్పుకుంటారుగా. దీ రాక్ హార్డ్ హోమ్ మినిస్టర్ ఆంధ్రా ఎవర్ హాడ్ 'అన్న ద వీక్ మ్యాగ్జైన్ కవర్ స్టోరీ చాలా పెద్ద సెన్సేషన్.. మేం చదివాం. నాకు గుర్తుంది. అందుకే మీరీ టర్న్ హోమ్ గా రాగానే స్టేట్ లో చాలా సెలిబ్రేషన్స్ జరిగాయి. పీపుల్ రియల్లీ లైక్ యూ ఎ లాట్.."

నవ్వాడు, "మళ్ళీ వచ్చానని బాధపడ్డవాళ్ళు అంతకంటే ఎక్కువమందే వున్నారు మేడమ్. ఎంతమంది ఇష్టపడతారో అంతకు రెట్టింపు శత్రువులున్నారు నాకు, మేగ్జెన్స్ లో రివ్యూ లా సుగర్ కోటెడ్ గా ఉండదేదీ ఇక్కడ..."

"తెలుసు. మీ మీద నక్సల్ అటాక్ జరిగింది కదూ లాస్ట్ ఇయర్.. "

"వెల్... అటాకే.. కాకపోతే.. నక్సల్స్ కాదనుకో..."

"మై గాడ్.. అంటే ఎవరో మీకు తెలుసా.."

నవ్వాడు, "నేను హోమ్ మినిస్టర్ని మనోజ్ఞా. నా చుట్టూ ఏం జరుగబోతోందో తెలీకపోయినా, కనీసం జరిగాకైనా తెలుసుకోవాలి కదా.."

"మరి.. మరి తెలుసుకుని ఏంచేశారు..?"

నవ్వి ఆల్బమ్ క్లోజ్ చేశాడు. తను మరీ చిన్నపిల్లలా ఫూలిష్ గా అడిగిందని అర్థమైందామెకి.

"రియల్లీ సారీ.. ఐ షుడున్ట్ హావ్ సెడ్ సో..." సిగ్గుపడింది తన పిచ్చితనానికి.

తేలిగ్గా నవ్వేశాడు, "నో.. నో... ఇట్స్ ఓ.కే. చెప్పదగినదైతే చెప్పేవాడినే.. కానీ.. ఒకరికి మాటిచ్చాను అందుకే ఆగాను.. నీకు చెప్పకూడదని కాదు.."

"ఓ.కే. లీవ్ ఇట్ సర్.. ఇంతకీ.."

"ఏంటీ.. ఏమన్నావ్.. ?" రెట్టిస్తూ అన్నాడు.

"ఓ.కే. సర్... ఐ మీన్.. లీవిట్ భరద్వాజా... ఇంతకీ జతిన్ గారూ వాళ్ళూ ఇప్పుడెక్కడ ఉన్నారు?" అతని హింట్ అర్థమై పిలుపు మార్చి నవ్వుతూ అడిగింది.

"వెస్ట్ బెంగాల్ లో.. వాడక్కడ ఫైనాన్స్ సెక్రటరీ ఇప్పుడు..."

"వాళ్ళది లవ్ మ్యారేజ్.. ఐ మీన్ ప్రేమ పెళ్ళే.. కదూ.." కుతూహలంగా అడిగింది.

"యప్... బానే గెస్ చేశావు. కానీ పెళ్ళి కాదది. చిన్న సైజ్ ప్రళయం అనుకో.. చాలా పెద్ద స్టోరీలే ఇంకోసారి చెప్తాను. ఆతిధ్యం అదీ.. అని పిల్చి స్వీయ చరిత్రతో బాగా బాదేస్తున్నాను." అంటూ లేవబోయాడు.

"ఊహు.. ఇప్పుడే చెప్పండి.. అంత బిల్డప్ ఇచ్చి ఇప్పుడు తర్వాతంటే ఎలా.."

"క్యూరియాసిటీ కిల్స్ ద క్యాట్..." నవ్వాడు.

"లెట్ ఇట్ కిల్ హూ కేర్స్... చెప్పండి భరద్వాజా...ప్లీజ్..."

"ఓ.కే. ఓ.కే. చెప్తాను, వినూ... మావాడు, నిరుపమ ఢిల్లీలో కలిశారు. ప్రేమించుకున్నారు. ఆ అమ్మాయిది ఏదో జమిందారీ కుటుంబం. ఈ ప్రేమా, దోమా కుదరవని వేరే పెళ్ళి సెటిల్ చేసేశారు. దాంతో మావాడెళ్ళి ఫ్రెండ్స్ సాయం తో అమ్మాయిని లేవదీసుకొచ్చేశాడు. అప్పటి కి ఇంకా నేను పార్టీ కార్యకర్త లైఫ్ లో తిరుగుతున్నాను. పెళ్ళని ఫోన్ చేస్తే వెళ్ళాం. తీరా పెళ్ళి జరిగిన రెండు గంటలకి నిరుపమ పేరంట్స్ ఇద్దరూ అవమానం భరించలేక ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు.. "

"మై.. గాడ్.. దారుణం.. " తలుచుకుంటేనే వళ్ళు గగుర్పొడిచింది మనోజ్ఞకి.

"అవును... చాలా ఘోరమైన రోజది. నిరుపమా వాజ్ ఇన్ ఎ డీప్ షాక్. చాలా ట్రౌమా లో ఉందామ్మాయి. ఈలోపల వాళ్ళ బంధువులు కేస్ పెట్టారు. మా వాణ్ణి పోలీసులు పట్టుకుపోయారు. అది వాడి ట్రైనింగ్ కంప్లీట్ అయి, పోస్టింగ్ కోసం చూస్తున్న టైం. ఒక్క కేస్ చాలు వాడి కెరీర్, లైఫ్ అన్నీ సర్వనాశనం అయిపోవడానికి. ఓ పక్క నిరుపమని ఓదార్చాలో, ఇంకోపక్క వీడి సంగతి చూడాలో తెలీని పరిస్థితి. ఆ టైంలో నాన్నగారు ఆదుకున్నారు. చాలా కష్టంమీద జతిన్ మీద కేస్ విత్ డ్రా చేయించారు. కానీ బ్యాడ్ లక్.. నిరుపమ కోలుకోలేదు. జరిగిన సంఘటనతో ఆమె మెంటల్ బాలెన్స్ కోల్పోయింది. హిస్టీరిక్ గా అరవడం, కొట్టడం, వస్తువులు విసిరేయడం, దారుణంగా తయారయ్యింది. దాంతో జతిన్ బయటకొచ్చేలోపే ఆమెని బంధువులు తీసుకెళ్ళి పిచ్చాసుపత్రిలో వేసేశారు. అది తెలిసి మాకు మతి పోయినంతపనైంది. వెంటనే వెళ్ళి ఇమ్మీడియట్ గా ఆమెని తీసుకొనివచ్చాం. కానీ జతిన్ పేరెంట్స్ ఒక పిచ్చిపిల్లని కోడలిగా తీసుకురావడానికి ఒప్పుకోలేదు. దాంతో మా ఇంటికి తీసుకెళ్ళాం. అంతలో జతిన్ కి ఓ మారుమూల ప్రాంతంలో పోస్టింగ్ వచ్చింది. నానా తిప్పలు పడి పోస్టింగ్ సిటీకి మార్పించుకున్నాం. మా వల్ల అయ్యేది కాదు నిరుపమని కంట్రోల్ చేయడం. అప్పటికే జతిన్ పేరెంట్స్ బాగా భయపడిపోయారు. ఆమెని పిచ్చాసుపత్రిలో వేసి వేరే పెళ్ళి చేసుకోమని ఒకటే గొడవ. కానీ జతిన్ మాత్రం ససేమిరా వినలేదు. వేరే ఇల్లుతీసుకుని నిరుపమని తీసుకెళ్ళిపోయాడు. ఆమె చెల్లెల్నీ, తమ్ముడినీ తెచ్చుకుని వాళ్ళ బాధ్యత కూడా తీసుకున్నాడు. నర్స్ ని పెట్టీ, ట్రీట్మెంట్ చేయించుకునీ.. ఆల్మోస్ట్ రెండేళ్ళు నరకం చూశాడు.. ఇదిగో ఈ గాటు ఆమెని కంట్రోల్ చేయబోతే పడ్డదే.. ఇలాంటివి వాడికెన్నో.." కుర్తా జరిపి మోచేతి కిందుగా ఉన్న గాటు చూపిస్తూ అన్నాడు.

"మై గాడ్.. ఊహించుకోలేకపోతున్నాను. పాపం.. తర్వాత ఎప్పుడు కోలుకున్నావిడ..?"

"అక్కడా ఒక ట్విస్ట్ ఉంది. తను దాదాపు రెండేళ్ళ తరువాత కోలుకుంది. కానీ కోలుకున్నాకా జతిన్ తో ఉండనంది. వాడిని చూస్తే గతం గుర్తొస్తోందనీ, తన పేరెంట్స్ మరణం తనని జీవితాంతం వెంటాడుతుందని ఏడ్చేది., మళ్ళీ తనకి పిచ్చి పడితే వాడి జీవితం పాడౌతుందని భయపడింది. అది విని వాడు చాలా షాటర్ అయ్యాడు. కానీ ప్రయత్నం మానలేదు. తర్వాత డాక్టర్లూ, ఫ్రెండ్సూ, ఆమె చెల్లెలూ, తమ్ముడూ అందరూ చాలా నచ్చజెప్పగా, చెప్పగా ఒప్పుకుంది. చివరికి జతిన్ తనకోసం ఎంత తపిస్తున్నాడో, తన ఒక్క తొందరపాటుకి ఎంత

బాధపడ్డాడో మా అందర్నుంచీ వినీ, వాడి బాధ చూసి, చాలా ప్రయత్నాల తర్వాత మెల్లగా రియలైజ్ అయింది. కాకపోతే అందుకోసం కూడా వీడు ఆల్మోస్ట్ ఒక సంవత్సరం పాటు ఎదురుచూడాల్సొచ్చింది. చివరికి సుఖాంతమే అనుకో. నౌ దే హావ్ ఎ గుడ్ లైఫ్.. ఓ పాప కూడా.. తనూ ఆతర్వాత కెరీర్ స్టార్ట్ చేసి అందులో బిజీ ఐపోయింది. అసలు ఆ నీరూయేనా అనిపిస్తుంది ఇప్పుడామెని చూస్తే..." గతాన్ని తలుచుకుంటూ అన్నాడు.

"..నిజంగా చాలా గొప్ప లవ్ స్టోరీ.. మూడేళ్ళు.. గ్రేట్ నిజంగా మీ ఫ్రెండ్... అసలు దిలీప్ ని చూసాకా ఒకలాంటి భయంవేసింది. మంచి ముసుగులో కూడా అంత వంచనా, దుర్మార్గం వుంటాయా అని. శైలూ ఎంత మంచిది.. అలాంటమ్మాయిని ఎంతలా ఛీట్ చేశాడు. అక్కడ చూస్తే మీ ఫ్రెండ్.., పిచ్చిదైపోయిన అమ్మాయిని వదిలేసే ఛాన్స్ వుండి కూడా ఎంత కష్టపడి మామూలు మనిషిని చేసుకున్నాడు. ఎంత కాంట్రడిక్టరీ స్టోరీస్ కదా...!?" ఆలోచిస్తూ అంది.

తలూపాడు, "అందరి జీవితాలూ ఒకేలా వుండవు కదా మనోజ్ఞా. తరచి చూస్తే ప్రతీ జీవితం వెనకా ఓ కథుంటుంది. ఇంక ఈరోజు కి చాలేమో జే.కే. గారి ఆత్మకథ.. ప్లస్ ఉపన్యాసం.... ఇక వెళ్ళి కాస్త తిందామా మిస్.. "

"ఓ.. ష్యూర్ మిస్టర్...", అంతే స్పీడ్ గా అనేసి నాలుక్కర్చుకుంది. తల అడ్డంగా తిప్పుతూ చెప్పాడు "యూ ఆర్ జస్ట్ ఇంపాసిబుల్.." గలగలా నవ్వేసింది అతనన్న విధానానికి.

"బిజీ గా ఉన్నారా..?" ఫోన్ తీస్తూనే మనోజ్ఞ వేసిన మొదటి ప్రశ్న.

"అదేం లేదు చెప్పు.."

"లంచ్ కి వస్తారా..?" బెరుగ్గా అడిగింది.

ఉలిక్కిపడి అంతలోనే సర్దుకుని అడిగాడు. "ఏం సెమినార్ కి వెళ్ళలేదా..?"

"అక్కడే ఉన్నాను.. వస్తారా..?"

ఏం చెప్పాలో తెలీక మౌనం వహించాడు. అతని మౌనాన్ని మరోలా అర్థం చేసుకుని దిగులుగా చెప్పిందామె, "సరే మీకిష్టంలేకపోతే వద్దులెండి.."

"ఛ.. అదేం కాదూ.."

"సారీ టూ బాదర్ యూ... వుంటాను.. "

"హేయ్.. వెయిట్.."

"చెప్పండి.. "

"అవతలివాళ్ళ మాట వినే అలవాటుకూడా చేసుకోవాలి మేడమ్, కనీసం అప్పుడప్పుడు.."

"సారీ, చెప్పండి.."

"ఏమైందీ.. ఫీలయ్యావా..?" లాలనగా అడిగాడు.

"...."

"మనోజ్ఞా.." మృదువుగా పిలిచాడు.

"ఊ.."

"ఏమయిందీ..?"

"మీరు డైరెక్ట్ గా వద్దనలేక సైలెంట్ గా వున్నారనిపించింది. మరీ వెంటపడుతున్నానే ఫీలింగ్ వచ్చేసి.. "

"ఛ.. ఛ.. షటప్..అదేం ఆలోచన.. నేనేదో థాట్స్ లో ఉంటే నువ్వలా పిచ్చిపిచ్చిగా ఊహించేస్కోవడమేనా.."

"అంటే..? " తడబడింది.

"సర్లే.. వన్ కి పిక్ చేస్కుంటాను. వచ్చాకా సెల్ కి రింగ్ ఇస్తాను బయటికి రా.. ఓ.కే.నా.?." ఆప్యాయంగా చెప్పాడు.

"ఓ.కే. కానీ మీరు ఒకటి మర్చిపోయారు.."

"ఏంటది? "

"మేక్ ఇట్... వన్.. షార్ప్.." సీరియస్ గా అతన్ని ఇమిటేట్ చేస్తూ చెప్పింది. రిలీఫ్ గా నవ్వాడు.

"హావ్.. కార్లో లంచ్.. బాగుంది ఎరేంజ్ మెంట్.. " హుషారుగా చెప్పింది.

"థ్యాంక్స్.. సెమినార్స్ మధ్యలో కదా.. నీకెక్కువ టైం వేస్ట్ అవకుండా.. " చెప్పాడు.

అప్పటికి నాలుగు రోజులుగా తాము కలుస్తూనే వున్నారు. మూడుపూటలా కలిసి గంటలతరబడి గడిపినా ఇంకాస్త టైం కావాలనిపిస్తోంది. మధ్యాహ్నం సెమినార్ కోసం లంచ్ అవ్వగానే త్వరగా బయల్దేరాల్సొస్తోంది. అందుకే ఈ కొత్త ఏర్పాటు. కార్ లో లంచ్ ఏర్పాటు చేయమని చెప్పగానే పాణి కళ్ళలో చిన్న అనుమానం. ఆ సందేహాలకి తాను జవాబివ్వలేదు. తను మనోజ్ఞను అవాయిడ్ ఐతే చేయలేదు. తెలిసిపోయింది. తన శక్యం కాని పనది.

"ఓహ్.. సో నైసాఫ్ యూ.." ఆమె మాటతో ఆలోచన ఆగింది.

కబుర్ల మధ్యలో భోజనం పూర్తయింది.

"అవునూ.. స్వామి నాయుడు గారు తెలుసా మీకు.. ?"

"ఓ.. మా అపోజిషన్ లీడర్ తెలీదా.. ఆయన గురించేగా నువ్వడిగేది.. "

"యప్.."

"ఏంటి విషయం..? "

"వాళ్ళబ్బాయి మా బ్యాచే. ఇప్పుడు ఇక్కడే ఉన్నాడు.."

"ఆహా.. ఎనీ థింగ్ స్పెషల్ ఎబౌట్ హిమ్..?"

"చాలా.. పెళ్ళి కుదిరింది.. కట్నమెంతో అడగరేం..?"

తలెత్తి చూశాడు. ఏదో కాలేజ్మేట్ తో మాట్లాడినట్టే క్యాజువల్ గా మాట్లాడేస్తుంది తనతో. వేరే వాళ్ళందరూ ఒక్కోమాటా ఆలోచించుకుని మాట్లాడతారు తన ముందు. చాలా చనువిచ్చేస్తున్నాడా లేక ఆమే తీసుకుంటోందా.. గాడ్ నోస్...

"సంజూ చెప్పాడు. వాడికి చాలా క్లోజ్ అతను.. యూనో... వెయ్యికోట్లు.. తెలుసా.. కేన్ యూ ఇమేజిన్.. ఏమాలోచిస్తున్నారు మీరూ..?"

"ఏంలేదు..చెప్పు.."

"మీకు ఆశ్చర్యం వేయలేదా..?"ప్రపంచపు ఎనిమిదో వింత చూస్తున్నట్టు విచిత్రంగా అడిగింది.

చిన్నగా నవ్వాడు, "అలవాటైపోయింది. చాలా వింటున్నాం ఈమధ్య.. అదో స్టేటస్ సింబల్ లా తయారయ్యింది.. అనఫీషియల్ పబ్లిసిటీ.."

Post your comments

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)